

EN KRISTEN MÅSTE DÖMA

En mycket farlig felaktig lära är idag väldigt vanlig inom bekännande kristendom. Läran säger i korthet att en kristen inte får eller ska "döma". En tydlig och direkt konsekvens av läran är acceptans av falska evangelium och falska läror, och därmed även acceptans av falska kristna. Denna lära har ett sken av "ödmjukhet" över sig men är i själva verket en språngbräda till avfall.

En kristen ska självfallet vara försiktig i sin bedömning men bibeln förbjuder absolut inte all slags bedömning. Bibeln vittnar tvärtom från pärm till pärm att Guds folk måste döma. En kristen ska undvika hycklande och falska domar grundat på ytlighet, mänskliga tankar, känslor och människobud. Men en kristen måste samtidigt även döma rättfärdiga domar i överensstämmelse med Guds ord. Det finns ingen motsägelse:

Johannes 7:24

*Döm inte efter det ni ser, **utan döm en rätt dom.***

3 Moseboken 19:15

Du skall inte handla orätt när du dömer.** Du skall inte hålla med någon för att han är fattig och du skall inte vara partisk för den som har makt. **Du skall döma din nästa med rättvisa.

Jesaja 59:4

*Ingen åberopar rättfärdighet, **ingen dömer med sanning...***

Psaltaren 58:2

*För ni verkligen rättfärdighetens talan, **när ni tiger?** **Dömer ni rätta domar,** ni människors barn?*

Ordspråksboken 31:9

*Öppna din mun **och döm rättfärdigt...***

Sakarja 7:9

*Så säger HERREN Sebaot: **Döm rätta domar** och visa varandra godhet och barmhärtighet.*

Att påstå att en kristen inte får eller ska "döma" är inte bara helt obibliskt utan också helt orimligt. De som påstår detta är ofta obefästa och saknar insikt om summan av Guds ord. Bibeln är i fullständig harmoni:

Psaltaren 119:160

Summan av ditt ord är sanning...

2 Petrus 3:16

...Där det finns en del som är svårt att förstå,
**och som de okunniga och obefästa förvränger,
som de också gör med de andra skrifterna,
till sitt eget fördärv.**

Bekännande kristna som kallar en kristen för "dömande" då han bedömer en person som ej räddad är ofta hycklare. De ser inte att de själva dömer då de bedömer den kristne som "dömande". Dessa bekännande kristna dömer också inte sällan personer som räddade, och som "bröder i tron". Detta är också en bedömning på samma sätt som det är en bedömning att bedöma någon som (just nu) ej räddad.

Det är långt farligare att felaktigt döma någon som räddad än att felaktigt döma någon som ej räddad. Att döma någon som räddad utan att känna till vad personen ifråga tror är obiblskt och antikristligt. Man kamma därmed personen medhårs och riskerar att kamma henne medhårs till fördömelse. Det är inte kärlek. Det är inte att vilja någon väl. Man riskerar alltså att bli delaktig i en människas fall eftersom man inte vill tillrättvisa och varna. Man vet att sanning kan splittra och man är ofta mer mån om att behålla den mänskliga relation än man är mån om att vilja personens andliga bästa.

Apostlagärningarna 20:26

Därför betygar jag för er på denna dag, att jag är oskyldig till allas blod.

**För jag har inte undandragit mig att förkunna
för er allt Guds rådslut.**

2 Timoteus 4:2

**Predika ordet, träd fram i tid och otid, överbevisa, tillrättvisa,
förmåna med allt tålmod och all undervisning.**

Ty den tid skall komma, då de inte skall tåla den sunna läran,
utan efter sina egna begär skall de samla åt sig lärare,
allteftersom det kliar dem i öronen,

och vända sina öron från sanningen och vända sig till fabler.

Johannes 7:24

Döm inte efter det ni ser, **utan döm en rätt dom.**

Kristna ska inte i första hand döma en person efter ytliga ting utan först och främst bedöma en person efter vad hon tror ifråga om evangelium! Om en person är snäll, trevlig, har ett gott rykte och gör många goda gärningar men samtidigt tex inte har "förstått" läran att Jesus är Gud, så dömer bibeln den personen som just nu förlorad (ej räddad) oavsett:

Johannes 8:24

Så har jag nu sagt er, att ni skall dö i era synder.

Ty om ni **inte tror**, att Jag är, **skall ni dö i era synder**.

Bibeln dömer ALLA människor som förlorade som just nu inte tror evangelium (därmed inte sagt att de nödvändigtvis går förlorade för evigt):

Markus 16:15

Och han sade till dem: Gå ut i hela världen och **predika evangelium** för hela skapelsen.

Den som tror och blir döpt, han skall bli frälst,
men den som inte tror, han skall bli fördömd.

2 Johannes 1:9

Var och en som överträder och inte förblir i Kristi lära,
han har inte Gud. **Den som förblir i Kristi lära**
har både Fadern och Sonen.

Bibeln nämner inte enbart otro på evangelium som en tydlig indikation på att en människa inte är räddad utan bibeln nämner även specifika synder:

1 Korintierbrevet 6:9

Vet ni då inte att de orättfärdiga inte skall ärva Guds rike?
Låt inte lura er. Varken otuktiga eller avgudadyrkare eller
äktenskapsbrytare eller de som utövar homosexualitet
eller de som låter sig utnyttjas för sådant,

eller tjuvar eller giriga eller drinkare eller hädare eller
rövare skall ärva Guds rike.

Och sådana var en del bland er, men ni är rentvådda,
ni är helgade, ni är rättfärdiggjorda genom Herrens
Jesu namn och genom vår Guds Ande.

Den människa som bekänner tro men samtidigt "lever" (utan omvändelse och ånger) i dessa synder har en falsk tro och är inte räddad. En kristen kan alltså med fullt stöd av bibeln rätt bedöma en öppet homosexuell bekännande kristen som (just nu) förlorad oavsett hennes övriga tro och gärningar.

Nej, kristna är inte "perfekta", däremot finns det inte en enda kristen som inte hatar synd och kämpar emot den. Det finns inte en enda kristen som "ger upp" kampen mot synd och "lever" öppet, utan ånger, i synd (1 Johannes 1:6-10 och 3:6-7).

1 Korintierbrevet 5:3

Men jag, som väl är till kroppen frånvarande,
men till anden närvarande, har redan som
om jag var närvarande, **fällt domen över den**
som har handlat så.

1 Korintierbrevet 5:12

Ty vad tillkommer det mig att döma dem som är utanför?

Dömer inte ni dem som är innanför?

Men dem som är utanför skall Gud döma.

Driv själva ut ifrån er den som är ond.

Låt oss gå till den vanligaste texten som används för att försöka bevisa den falska läran att en kristen inte ska "döma" och låt oss läsa den i sitt fulla sammanhang:

Matteus 7:1

Döm inte, så att ni inte blir dömda.

Ty med den dom, som ni dömer med, skall ni bli dömda,
och med det mått, som ni mäter med, skall det mätas upp åt er.

*Hur kan du se grandet i din broders öga,
men lägger inte märke till bjälken i ditt eget öga?*

*Eller hur kan du säga till din broder: Låt mig ta ut grandet
ur ditt öga, och se, du har en bjälke i ditt eget öga?*

Du hycklare, ta först ut bjälken ur ditt eget öga.
*Sedan kan du se klart nog för att ta ut
grandet ur din broders öga.*

*Ge inte det som är heligt åt hundarna, och kasta inte
era pärlor för svinen, så att de inte trampar dem
under sina fötter och vänder sig om och river er.*

Vad säger Jesus här, i ljuset av resten av bibeln? Förbjuder Han all slags bedömning utan undantag? Självfallet inte. Då skulle Han tvärt motsäga sig själv och motsäga många andra ställen i bibeln då Gud befäller rättfärdiga domar:

Johannes 7:24

Döm inte efter det ni ser, **utan döm en rätt dom.**

Nej, i texten framgår det tydligt vad Kristus talar om - Jesus varnar för hycklande, falska och mänskliga domar som ej är grundade på Guds ord utan grundade på något annat. Om du dömer en viss människa som förlorad eftersom hon "lever" i äktenskapsbrott, men du själv samtidigt lever i äktenskapsbrott, vad gör du då? Du dömer en hycklande dom och du är en hycklare. Samtidigt som du dömer en annan så dömer du också dig själv eftersom du själv gör samma sak. Din dom, i sig själv, kan mycket väl vara rätt eftersom det är sant att alla som lever i äktenskapsbrott inte är räddade, men, din dom blir ändå orättfärdig på grund av ditt hyckleri. Jämför med:

Romarbrevet 2:1

Därför är du utan ursäkt, o människa, vem du än är, som dömer.

Ty genom att du dömer en annan, fördömer du dig själv, eftersom du, som dömer, gör detsamma.

Ett annat exempel på en orättfärdig dom är ytligt "moral" religiösa människor som dömer sig själva rättfärdiggjorda (grundat åtminstone delvis på deras egna bemödanden) men samtidigt bedömer andra människor som förlorade på grund av deras omoral. Detta är en hycklande dom eftersom Gud endast accepterar perfekt lydnad av lagen för rättfärdiggörelse. Den som syndar i ett enda ord eller i en enda tanke är lika skyldig inför Guds lag som en människa som lever ett alltigenom omoraliskt liv. Den som felar i en enda prick är skyldig i allt (Jakobs brev 2:10).

En kristen som dömer en otroende människa förlorad dömer däremot en rätt dom eftersom ingen som inte tror evangelium är just nu räddad (Apostlagärningarna 11:14). En kristen som dömer en bekännande kristen (som tror på ett falskt evangelium) förlorad dömer också en rätt dom eftersom det bara finns ett sant evangelium som räddar (Galaterbrevet 1:6-9).

"...och med det mått, som ni mäter med, skall det mätas upp åt er."

Lägg märke till att Jesus även i sammanhanget talar om hur människor använder sina egna mått och sin egen "standard" för att döma och bedöma istället för att använda den enda sanna standarden, Guds ord.

Fariseerna bedömde Kristus efter sina egna mått, efter sin egen standard, istället för att använda Guds ord allena som standard. Många fariseer avvisade tex Jesus eftersom Han inte följde fariseernas egna traditioner:

Markus 7:5

Sedan frågade honom fariséerna och de skriftlärda:

Varför vandrar inte dina lärjungar efter de äldstes stadgar, utan äter bröd med otvättade händer?

Då svarade han och sade till dem: Rätt har Jesaja profeterat om er, **ni hycklare**, när det står: Detta folk ärar mig med sina läppar, men deras hjärtan är långt ifrån mig.

Förgäves tjänar de mig, då de lär ut läror som är människobud.

Ty ni överger Guds bud och håller mänskliga stadgar såsom att skölja krukor och bågare, och mycket annat sådant gör ni.

Och han sade till dem: **Skickligt upphäver ni Guds bud för att hålla era stadgar.**

I slutet av Matteus texten ger Jesus även bud om "hundar" och "svin":

"Ge inte det som är heligt åt hundarna, och kasta inte era pärlor för svinen..."

Hur ska man kunna följa Kristi befallning att inte kasta pärlor åt svin om en kristen omöjligt kan, eller får, bedöma vilka dessa "svin" är? Kristus ger alltså befallningen om att döma och skilja mellan hundar och svin bara några verser efter att Han sagt: "*Döm inte...*". Det är ytterligare ett tydligt tecken på att Jesus alltså omöjligt kan ha förbjudit all slags bedömning utan undantag. Av sammanhanget framgår det att Kristus förbjuder och varnar för hycklande domar, vilket blir än mer uppenbart om man dessutom läser vidare i samma kapitel:

Matteus 7:15

Akta er för de falska profeterna, som kommer till er i fårakläder, men i sitt inre är rovgiriga vargar,

Av deras frukt skall ni känna dem. Inte hämtar man vindruvor av törnen, eller fikon av tistlar?

Så bär vart och ett gott träd god frukt, men ett ont träd bär ond frukt.

Ett gott träd kan inte bära ond frukt, inte heller kan ett ont träd bära god frukt.

Vart och ett träd, som inte bär god frukt, huggs ner och kastas i elden.

Därför skall ni känna dem av deras frukt.

Hur ska en kristen kunna akta sig för falska profeter om man inte kan eller får döma/bedöma? Hur ska en kristen kunna känna de falska profeterna av deras frukt om man inte kan döma/bedöma deras frukt? Jesus lovar ju tvärtom att kristna skall känna igen dem. Är det möjligt att känna igen en falsk profet på hans frukt utan att bedöma? Självfallet inte. Kristna är befallna att döma i detta.

En falsk predikant känns igen på frukten de bär. Om en predikant lever i äktenskapsbrott dömer bibeln honom som falsk och ej räddad. Frukten som bibeln ofta talar om är inte endast synliga gärningar - även falska lärare kan ju leva ett moraliskt liv. De ytliga gärningarna kan därför inte vara det enda tecknet som avslöjar en falsk lärare. Vad säger bibeln mer:

Lukas 6:43

Inget gott träd bär dålig frukt, inte heller något dåligt träd bär god frukt.

Ty varje träd känns igen av sin frukt. Inte hämtar man väl fikon från törnen, inte heller skördar man vindruvor av törnbuskar.

En god människa bär fram det som är gott ur sitt hjärtas goda förråd, och en ond människa bär fram det som är ont ur sitt hjärtas onda förråd.

Ty vad hjärtat är fullt av talar munnen.

Bibeln säger att ett gott träd inte kan bära dålig frukt! Hur är detta möjligt då kristna som sagt inte är "perfekta" utan också syndar, om inte i gärning så i tankarna? Som vi ser så verkar detta tala om vad munnen talar och bekänner (jämför även med Matteus 12:34-35 och 15:18-19).

Romarbrevet 10:9

*Ty om du **med din mun bekänner** att Jesus är Herren, **och tror i ditt hjärta**, att Gud har uppväckt honom från de döda, så blir du frälst.*

*Ty med **hjärtats tro** blir man rättfärdig, och med **munns bekännelse** blir man frälst.*

Hebreerbrevet 13:15

*Så låt oss därför genom honom bära ett lovets offer till Gud, som är en **frukt från läppar** som **bekänner** hans namn.*

Den goda frukten en sann kristen bär talar alltså inte endast om de goda gärningarna han utför utan talar även om att en sann kristen öppet bekänner och predikar sann tro - det sanna evangeliumet! En räddad människa kan aldrig tro ett falskt evangelium (Matteus 13:23 och Johannes 8:31-32, 10:5, 16:13 och 2 Johannes 1:9). Munnen förkunnar vad hjärtat är fullt av. Bibeln säger alltså att vad som finns i hjärtat kommer ut genom munnen precis som frukt från ett träd.

Men en falsk lärare däremot kan inte bära god frukt eftersom han predikar ett falskt evangelium och inte tjänar Gud i sanning. Även hans ytligt goda gärningar är dålig frukt i Guds ögon. Han kan endast bära dålig frukt vad han än gör eftersom hans gärningar görs i falsk tro. Hans tro är ett dåligt träd. Hans predikan bär dessutom ännu mer dålig frukt eftersom den även leder andra till falsk tro och synd.

1 Johannes 4:1

*Älskade, tro inte varje ande utan **pröva** andarna, om de är från Gud ty **många** falska profeter har gått ut i världen.*

Av detta känner ni igen Guds Ande:

Varje ande som bekänner att Jesus Kristus har kommit i köttet är av Gud.

Ja, kristna måste pröva lärarna och predikanterna för att inte själva bli förvillade. Och återigen, hur kan man pröva någon/något utan att döma/bedöma personen och hans lära?

Om Gud tex skulle ge befallning att Hans folk ska vara noga med att inte äta äpplen, utan att tydligt identifiera vad ett äpple är för något så blir budet meningslöst. För att kristna ska kunna följa budet så måste Gud rimligen uppenbara hur man tex urskiljer äpplen från annan frukt. Därför befäller Gud

tydligt i sitt ord hur kristna ska kunna skilja en falsk predikant från en sann. Kristna måste bedöma varje predikant efter deras frukt. Och frukten är inte enbart de synliga gärningarna, som vi gått igenom, utan även läran, doktrinen och evangeliumet som predikanten förkunnar.

En sak som jag vill tillägga, och tydligt klargöra, för att undvika förvirring är att jag aldrig menar att en kristen kan döma en annan människas eviga tillstånd. När jag bedömer någon som förlorad så menar jag inte att personen är evigt förlorad, utan att personen just nu inte är räddad. Jag bedömer människors "tillfälliga" tillstånd, inte deras eviga tillstånd.

Kristna dömer, men fördömer alltså ingen. Det är en enorm skillnad. De enda människorna som en kristen med bibliskt stöd kan bedöma vara fördömda är människor som hädar Heliga Anden (Lukas 12:10).

Varför är då rättfärdiga domar nödvändiga? Varför befäller Gud sitt folk att döma rätta domar? Jag har redan tagit upp några viktiga anledningar till detta tidigare men en livsviktig anledning återstår (som är nödvändig för att kunna tjäna Gud): En kristen måste döma/bedöma vem som är en broder i tron och vem som är otroende för att rätt kunna lära, förmana, tillrättavisa och predika. Det finns en del bekännande kristna som dömer ALLA som själva kallar sig för "kristen" som en "broder i tron", utan att någonsin pröva vad person egentligen tror. Många bekännande kristna är högst ovilliga att döma ens en enda bekännande kristen som förlorad trots att många helt öppet uppvisar usel frukt (tex homosexuella). Vissa går så långt att de även är ovilliga att bedöma människor från andra religioner som ej räddade!

1 Korintierbrevet 16:22

*Om någon inte har Herren Jesus Kristus kär,
så skall han vara förbannad. Maranata.*

Är då detta en "ödmjuk" och "kärleksfull" hållning? Att aldrig "döma" någon? Ja, inför människor är detta ödmjukt och kärleksfullt, men inför Gud är det horiskt och något avskyvärt. Nej, det som är ödmjukt och kärleksfullt är att enbart döma i tro, efter Guds ord, och inte döma efter egna tankar, känslor och begär.

Ordspråksboken 28:26

*Den som förlitar sig på sitt hjärta är en **dåre**,
den som vandrar i vishet blir räddad.*

Läs vad profeterna skriver om falska troende som inte vill tillrättavisa och varna och istället "talar frid" till förlorade människor.

Jeremia 6:13

*Ty hög som låg, alla söker de orätt vinning. Både profet och präst,
alla handlar de lögnaktigt.*

De tar det lätt med att hela mitt folks skada och säger:

"Allt står väl till, allt står väl till". Men allt står inte väl till.

De skall stå där med skam, ty de har bedrivit avskyvärda ting.
Ändå känner de ingen skam och förstår inte att blygas.
Därför skall de falla bland dem som faller. När tiden
kommer att jag skall straffa dem, skall de komma på fall,
säger HERREN.

Jesaja 30:9

Ty det är ett upproriskt folk, barn som ljuger,
barn som inte vill höra HERRENS undervisning

och som säger till siarna: "Skåda inte!" och till
profeterna: **"Profetera inte för oss det som är sant.
Tala smickrande ord till oss, profetera bedrägliga ting."**

Hesekiel 13:15

Jag skall tömma ut min vrede över muren och på dem
som har vitkalkat den, och så skall jag säga till er:
Muren finns inte mer och inte heller de som vitkalkat den,

de profeter i Israel som profeterade om Jerusalem och
skådade syner **att allt stod väl till, fast allt inte stod
väl till,** säger Herren, HERREN.

Jeremia 23:17

**Om och om igen säger de till dem som föraktar mig:
"HERREN har sagt: Det skall gå er väl."** Och till var
och en som följer sitt hårda hjärta säger de:
"Ingen olycka skall drabba er."

Religiösa människor som inte i sanning tror evangelium kan liknas vid en bil
som kör mot ett stup. Hur "kärleksfullt" och "ödmjukt" är det då att stå vid
sidan av vägen och le och vinka och lova att "allt är väl" och "frid"? Är det
verkligen att vilja någon väl?

Ordspråksboken 16:25

En väg kan synas rätt för en människa,
men dess slut kan leda till döden.

Att förmana och varna människor att de är förlorade är inte "populärt", men
dock helt nödvändigt för en sann kristen. Ställ dig själv frågan vad du tror är
den främsta anledningen till varför det religiösa etablissemanget på Jesu tid
hatade Honom så mycket och ville döda Honom?

Johannes 7:7

Världen kan inte hata er, men mig hatar den,
ty jag vittnar om den, att dess gärningar är onda.

Johannes 8:24

Så har jag nu sagt er, att ni skall dö i era synder.

Ty om ni inte tror, att Jag är, skall ni dö i era synder.

Lukas 21:17

Och ni skall bli hatade av alla, för mitt namns skull.

Johannes 15:19

Om ni vore av världen, skulle världen älska sitt eget.

Men eftersom ni inte är av världen, utan jag har utvalt er ur världen, **därför hatar världen er.**

Galaterbrevet 1:10

Predikar jag nu till behag för människor eller Gud?

Eller söker jag behaga människor? **Om jag ännu ville behaga människor, så skulle jag inte vara Kristi tjänare.**

Malaki 2:9

Därför har jag gjort er föraktade och förnedrade inför allt folket, eftersom ni inte har hållit er till mina vägar **och tagit hänsyn till människor när ni undervisar.**

Jämför med de falska predikanterna (som är människotjänare och bedragare):

Romarbrevet 16:18

Ty sådana tjänar inte vår Herre Kristus utan sin egen buk, **och med milda ord och vackert tal bedrar de godtrogna människor.**

Sann ödmjukhet är att döma/bedöma efter Guds ord allena och aldrig efter egna tankar, känslor och begär. Amen.

[www.NyaTestamentet.nu]